

Največji, na prisilni dražbi doseženi ponudek stopi na mesto hipoteke in služi v pokritje terjatve ter pripadkov le toliko, kolikor obstoje na dan dražbe; za obresti, ki so natekle po dnevu dražbe, torej ni dobiti plačila iz največega ponudka, marveč je razdelitev glavnice, ki je vsled smrti Helene S. prosta postala, izvršiti po stanju dne dražbe zastavljenega zemljišča, to je po stanju dne 23. sušca 1892.

Opomba. Ta odločba nasprotuje nazoru izraženemu v materialijah k zvrš. redu, odsekovo poročilo str. 40 (glej Schauer pri š-u 219 zvrš. r.), da je pri dodatni razdelitvi odkazati obresti poprej propalih terjatev do dne dodatne razdelitve. —i.

Izpred državnega sodišča.

Volilna pravica za državni zbor.

I.

C. kr. državno sodišče je dne 22. aprila 1901 po javni razpravi na pritožbo dr. Ivana Dečka, odvetnika v Celji, proti c. kr. ministrstvu za notranja dela zaradi kršenja politične, ustavno zajamčene pravice voliti v državni zbor spoznalo za pravo:

Z odločbo c. kr. namestništva štajerskega z dne 5. januarja 1901, ki je zavrnilo rekurz dr. Ivana Dečka proti vsprejetju Ivana H., Maksa S. in Franca Z. v imenik državnoborskih volilcev v mestni občini celjski, se ni kršila volilna pravica dr. Ivana Dečka za državni zbor.

Razlogi:

V le-tem slučaju gre za volilno pravico za državni zbor, torej za politično, ustavno zajamčeno pravico. Zato je kompetenca c. kr. državnega sodišča utemeljena po čl. 3. *lit. b* drž. temeljnega zak. z dne 21. decembra 1867. Pritožitelj pravi, da se mu je kršila osebna volilna pravica s tem, da osebe, katere je on označil, niso bile izbrisane v volilskem imeniku celjskega mesta, ker dotične osebe ne stanujejo na ozemlju starega mesta celjskega. Vprašanje, za katero pri tej pritožbi gre, je torej to, v katerem obsegu se misli kraj Celje v dodatku k državnobor-

skemu volilnemu redu, ali namreč v obsegu mestne občine celjske za časa državnozborske volitve (v januarji 1901) ali pa v obsegu, ki ga je Celje imelo v letu 1873, to je v času, ko je državnozborski volilni red stopil v moč.

C. kr. državno sodišče je prepričano, da se na le-to vprašanje da odgovoriti le v prvooznačenem smislu, da torej ni obseg Celja v letu 1873 merodaven, nego obseg za časa volitve (v januarji 1901). Za časa te volitve pa je obsegalo ozemlje mesta celjskega, to trdi pritožitelj sam, tudi tiste dele ozemlja, v katerih so tedaj prebivali, odnosno davek plačevali Ivan H., Maks S. in Franc Z. Z dopisom deželnega odbora z dne 22. junija 1897 se mestni občini celjski niso odkazali drugi kraji, ki bi naj volili v volilskem razredu kmetskih občin pri deželnozborskih volitvah, nego samo deli ozemlja celjske okolice.

Iz teh razlogov je moralo c. kr. državno sodišče skleniti, da se z odločbo c. kr. namestništva štajerskega od 5. jan. 1901 ni kršila pritožitelju volilna pravica za državni zbor.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. oktobra 1901.

— (Osebne vesti.) Imenovana sta: avskultant Jurij Kozina, sodnim pristavom za okrožje graškega nadsodišča in avskultant Jakob Antloga, sodnim pristavom za Mokronog. — Premeščena sta: sodni pristav dr. H. Watzulik iz Šoštanja v Ptuj in notar dr. Jos. Barlè iz Tržiča v Kozje. — Preseliti se nameravajo v Kamnik odvetniki: dr. J. Vilfan iz Radoljice, dr. Al. Kraut iz Celovca in dr. J. Pikl iz Kozjega. — Umrli je dne 21. pr. m. dr. Val. Temnikar, odvetnik v Kamniku.

— (Pravni drobiž.) XIII. Priča, katera je obsojena radi hudodelstva po §-u 199 *lit. a*) k. z. samo v tem oziru, da si je skušala dobiti koga, kateri bi pred sodiščem po krivem pričeval, v civilnih pravdah nima pravice prisegati v smislu §-a 335 odst. 1 c. p. r. in §-a 372 c. p. r. (odločba najvišjega sodišča z dne 29. decembra 1899 št. 18624).

K. W.

— (Pritožbo na c. kr. pravosodno ministerstvo) so podali slovenski odvetniki, ker c. kr. višje deželno sodišče v Gradcu še kakor II. inštanca vedno izdaje svoje odločbe v nemškem jeziku brez ozira na to, da so bili dotični prizivi, recurzi itd. vloženi v slovenskem jeziku. Besedilo pritožbe objavimo v prihodnji številki »Slov. Pravnika«.